jálled kinni wotsime? Ehk kui teine wannem ommad lapsed öppetas kirja tundma, siis sinna weddelessid nendega körtsis. Se on sind alwaks nende meleşt teind, ja ei mitte sinno heldus; seşt ka helde wannem annab hirmo.“ „Minna ollen neid kül öppetand tööd teggema ja Jummalat kartma,“ kostis Pent jálle. Agga Jaan ütles; „Kule wennike, kui laps head wisid ommast wannemast nääb, siis nisuggune laps, kui ta ka wahhest käest árra lähhäb, ikka jálle, issa ja emma jálgede mööda öige tele taggasi oskab; seşt wagga wannema wisid on lapsele, kui künal, mis igga kohta paistab — agga kuhho sinno jálled saatwad? ehk kuida sa isse ommad wannemad olled auustanud!“ —„Árra tulleta mo mele, mis ma ennam ei woi parrata,“ ütles Pent, ja läks, pool nuttes, pool wandudes árra.

2.

Ardo Jani hinge heitminne.

Kelk külla olli nutto wisil, ja iggaüks räkis maddala heälega — lapsedgi ei taatsind mängida, seşt wanna Ardo Jaan olli hingeheitmisse peäl. Kui woeras sel puhhul senna olleks juhtund, ta jo iggaühhe näust olleks wotnud, mis sündis; nisuggust leinamist olli seäl, et needki, kes muido tedda püüdsid teotada, nüüd lausa wait ollid.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1810, lk. 17